

CZYTAJ W NUMERZE

- GRZECHY PRZECIWKO WSPÓLNOCI
- ZAPRASZAMY NA PIELGRZYMKĘ DO GRUZZJI!

epifania

TYGODNIK PARAFII
pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 44 • Druga Niedziela Zwykła • 16 stycznia 2022 roku

➤ SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII według św. Jana (2, 1-11)

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina». Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?» Wtedy Matka Jezusa powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie». Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: «Napełnijcie stągwie wodą!» I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: «Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!» Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem - nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli - przywołał pana młodego i powiedział do niego: «Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory». Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Iz 62, 1-5;

Ps 96 (95), 1-2A. 2B-3. 7-8. 9 i 10AC;

1 KOR 12, 4-11;

J 2, 1-11

Ks. Marian Rowicki

Pan Jezus chce być obecny we wszystkich wydarzeniach naszego życia, tych wyjątkowych i tych codziennych. Jego brak zawsze oznacza kłopoty. Maryja, czuwająca nad właściwym rozwojem swoich dzieci, oddaje nas Jego woli: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Tylko wtedy gdy jesteśmy posłuszni poleceniom Jezusa, nasze życie rozwija się właściwie i zmierza ku pełni. Woda naszych dobrych uczynków nabiera walorów uczynków Królestwa niebieskiego.

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

NOWE ŻYCIE

Słowo z dzisiejszej Ewangelii prowadzi nas do Kany Galilejskiej. Miejsca, gdzie odbywa się wesele, na które został zaproszony Jezus wraz ze swoją Matką Maryją. Piękna uroczystość z okazji zaślubin staje się okazją do pierwszego cudu, jakiego dokonał Jezus. I nie jest to cud uzdrowienia, uwolnienia od złego ducha, jakich w późniejszym czasie będzie wiele, ale cud przemiany wody w wino.

Z jednej strony, mogłoby się wydawać, cud trochę prozaiczny i może niekonieczny, z drugiej strony fakt dokonania go jako pierwszego w działalności Chrystusa daje do myślenia. Nic przecież nie jest przypadkowe w planach Bożych.

Wszystko jest cudem, bo wszystko jest z łaski lub dopustu Bożego. Takie patrzyenie na codzienność sprawia, że nabiera ona innego wymiaru – mistycznego, czyli jest okazją do dialogu z Bogiem, właśnie

w naszej codzienności i odkrywania w niej Bożej obecności. Wtedy trudne, niejasne sprawy dnia powszedniego zanurzone w Bożej miłości mają szansę przemieniać się niczym woda w wino.

Wszystko jest cudem, bo wszystko jest z łaski lub dopustu Bożego.

I zamiast stawać się powodem do smutku i utyskiwań – być powodem do radości płynącej z wypełniania się Bożych planów.

Cud dokonany podczas wesela jest też wyraźnym znakiem Bożego błogostawieństwa dla małżeństwa i rodziny, która mieści się w planie zbawienia. Znakiem obecności i nieustannego towarzyszenia w codzienności przez Maryję i Jezusa. Trzeba o tym pamiętać. „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie” – słowa Maryi uczą nas zaufania, które jest

tak ważne w budowaniu relacji i wiernym trwaniu w podjętych zobowiązaniach wobec współmałżonka i Boga. Zaufania przede wszystkim Bogu, a nie sobie. Zamiana kolejności zazwyczaj, o ile nie zawsze, jest zgubna. Wino jest tu znakiem i miłości, i nowego życia, które ma być przez nią wypełnione. Miłości przez wielkie „M”, czyli tej, która od Boga pochodzi.

I jeszcze jedna myśl... Pan Jezus mógł dokonać tego cudu całkowicie samodzielnie, jak wielokrotnie to czynił. Tuż zwraca się do sług: „Napełnijcie stągwie wodą”. Słudzy napełnili je aż po brzegi i tak jak prosił, zanieśli je staroście weselnemu. W tym słowie zaprasza nas Pan niejako do współpracy. Bo chociaż jest wszechmocny, to chce nadal posługiwać się nami, aby przemieniać rzeczywistość, w której żyjemy, rozszerzając granice Królestwa Bożego tu na ziemi.

Wiola Malan

MODLITWY W KATEDRZE

Cztery miesiące temu Kościół zyskał dwoje nowych błogosławionych: kard. Stefana Wyszyńskiego oraz matkę Elżbietę Czacką. Proboszcz stołecznej parafii archikatedralnej zauważa, że coraz więcej osób odwiedza kaplicę Prymasa Tysiąclecia. Pojawiają się też grupy pielgrzymkowe. W każdy wtorek o godz. 19:00 w świątyni sprawowana jest Msza święta w intencjach wiernych, a 28. dnia miesiąca odbywa się dziękczynienie za dar beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego. Już od września w archikatedrze będą odprawiane Msze święte o dar kanonizacji Prymasa Tysiąclecia.

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

We wtorek, 18 stycznia, rozpocznie się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (18 - 25 stycznia). W tym roku towarzyszy mu hasło: „Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon” (Mt. 2, 2). Na całym świecie w tym czasie wierni różnych wyznań chrześcijańskich gromadzą się, by modlić się o jedność wyznawców Chrystusa. W Polsce centralne nabożeństwo ekumeniczne odbędzie się w prawosławnej katedrze św. Marii Magdaleny w Warszawie w niedzielę, 23 stycznia, o godz. 17.

CHRZEŚCIJANIE W IZRAELU

Izraelskie Centralne Biuro Statystyczne (CBS) opublikowało najnowsze dane dotyczące mniejszości chrześcijańskiej w Izraelu. Według CBS w kraju mieszka obecnie ok. 182 tys. chrześcijan, o 1,4 proc. więcej niż rok temu. Ogólnie rzecz biorąc, chrześcijanie stanowią 1,9 procent ogółu ludności. Ponad trzy czwarte z nich (76,7 proc.) to arabscy chrześcijanie. Większość z nich mieszka w Nazarecie i Hajfie i Jerozolimie. Chrześcijanie nie arabscy żyją głównie w Tel Awiwie i centrum kraju.

PODWÓJNA MORALNOŚĆ?

Francja uczyniła kolejny krok w kierunku uznania człowieczeństwa nienarodzonych dzieci. W tych dniach wchodzi w życie prawo, które umożliwi rodzicom poronionych dzieci nie tylko wpisanie ich do ksiąg stanu cywilnego, ale także nadanie im imienia i nazwiska. Tym aktem państwo bierze pod uwagę cierpienia tych ludzi i uznaje ich za rodziców. Trzeba nieśwety pamiętać, że ten sam parlament, który umożliwił nadanie nazwiska poronionym dzieciom, dąży jednocześnie do liberalizacji prawa aborcyjnego i zwiększenia dostępności aborcji do 14 tygodnia ciąży.

♥ JAK ROZMAWIAĆ Z CÓRKĄ O DOJRZEWANIU?

Warsztaty w naszej parafii!

Kiedy Gosia powoli staje się Małgorzatą, Zosia - Zofią, a Marysia - Marią... potrzebne jest jej odpowiednie wsparcie. Za dwa tygodnie, w ostatnią sobotę stycznia, w naszym kościele odbędzie się kolejna edycja warsztatów „Mama córce, kobieta kobiecie”. Poprowadzi je nasza Parafianka, Pani Katarzyna Segeth-Boniecka. Poprosiliśmy ją, aby przybliżyła nam program tego wartościowego kobiecego spotkania.

Warsztaty: "Mama córce, kobieta kobiecie" są skierowane do mam dziewczynek w wieku 9-12 lat. Zastanawiasz się, w jaki sposób porozmawiać z nią o pięknie kobiecości, o zmianach jakie zachodzą w organizmie w okresie dojrzewania, o płciowości, a przy tym wzmocnić Wasze relacje? Jeśli tak, to zapraszam na warsztaty :-). **Mój cel to pomóc mamom oswoić się z tematem, zdobyć wiedzę i nabrać odwagi do rozmowy.**

Sama jestem mamą dziewczynek, a przy tym doradcą życia rodzinnego i nauczycielem naturalnej metody rozpoznawania płodności. Prowadzę Poradnię Rodzinną w naszej parafii, w której pomagam m.in. narzeczonym. Tematyka nie jest mi obca, a mimo to ja też zastanawiałam się, w jaki sposób rozmawiać z moimi dojrzewającymi córkami. Kiedy w Instytucie Naturalnego Planowania Rodziny INER powstał projekt prowadzenia warsztatów dla mam, postanowiłam podjąć się tego wyzwania. Osoba prowadząca miała być nauczycielem naturalnych metod rozpoznawania płodności, a dodatkowo - mamą dorastającej córki, tak aby mogła dzielić się osobistym doświadczeniem prowadzonych rozmów.

Jak rozmawiać z dorastającą dziewczynką? **Oczywiście do rozmów na „te tematy” należy wykorzystać każdą sytuację, kiedy dziewczynka sama zadaje pytania (już od najmłodszych lat).** Uważam też jednak, że poza tzw. codziennymi rozmowami istotne jest stworzenie bezpiecznej przestrzeni do dialogu o sprawach, o które dziewczynka na co dzień nie odwagi pyta.

Warsztaty, po pierwsze, dają mamom pomysł na to, jak zacząć, tj. zaprosić córkę do rozmów, nazwanych tutaj pogaduszkami :-). Następnie podpowiadają, jakie poruszyć tematy. Przecież zmiany, które zachodzą w życiu dorastającej dziewczynki, dotyczą nie tylko biologii, ale także sfery psychicznej i emocjonalnej. W rozmowach jest też więc przestrzeń na treści związane z zasadami

Misja Pani Kasi, zapoczątkowana w Bliźnem, ostatnio zyskała uznanie także poza granicami parafii. Od lutego warsztaty znajdują się w ofercie renomowanego Stowarzyszenia Psychologów Chrześcijańskich.

higieny intymnej, higienicznego trybu życia i nawykami sprzyjającymi zdrowiu i dobremu samopoczuciu. To taki specjalny czas, podczas którego może przekazać wiele treści.

Podstawowym celem warsztatów jest zachwycić dorastającą dziewczynkę własną kobiecością, a ponadto płodnością i życiem poczętym. **Ale to także okazja, aby zastanowić się nad naszą, mam, postawą wobec kobiecości, wobec tego, że jestem KOBIETĄ. Tak po prostu zachwycić się tym, że Pan Bóg stworzył mnie jako kobietę i powierzył tak piękne zadanie bycia mamą.** To podstawowy i bardzo istotny cel prowadzonych pogaduszek. Rozmowy z córką, jak kobieta z kobietką, realizują również szereg innych celów, tj. budowanie relacji, więzi, wspieranie zdrowego rozwoju seksualnego, profilaktykę ryzykownych zachowań seksualnych, profilaktykę przemocy seksualnej (zły dotyk). Cele te są realizowane poprzez indywidualne spotkania matki (lub innej ważnej dla dziewczynki kobiety) i córki, w formie siedmiu pogaduszek z wykorzystaniem przygotowanych scenariuszy i materiałów. To właśnie mama (a jeżeli nie jest to możliwe, inna bliska dziewczynce kobieta) powinna być pierwszą osobą, z którą dziewczynka porozmawia na „te tematy” (z szacunkiem i troską, a nie w sposób przesmiewczy i wulgarny) i wprowadzi ją w nowy etap jej życia – dojrzewanie.

Uczestniczki warsztatów otrzymują pięknie i elegancko przygotowane materiały, ukazujące podejmowane tematy i ułatwiające przeprowadzenie siedmiu pogaduszek.

W naszej parafii kolejny raz zapraszam do udziału, tym razem w sobotę, 29 stycznia, w g. 9-13/14. Warsztaty odbywają się w małych grupach. Ich koszt to 160 zł.

Szczegóły i zapisy: mamacorcowarsztaty@gmail.com tel. 690-289-931.

Katarzyna Segeth-Boniecka

GRZECHY PRZECIWKO WSPÓLNOCIE

Obrońca Węzła Małżeńskiego o zachowaniach, które uderzają w jedność

Nie zabiłem, nie cudzołożyłem – to już za mało. Każdy z nas jest częścią różnych społeczności: rodziny, ludzi pracujących w jednej firmie, wspólnoty osób chodzących do tego samego kościoła. Jakie owoce przynosi nasza obecność w każdej z tych grup? Ks. Michał Turkowski, który tuż przed świętami Bożego Narodzenia wygłosił u nas nauki adwentowe, zaproponował dokonanie nowego, pogłębionego rachunku sumienia. Po zakończeniu rekolekcji poprosiliśmy ks. Michała, aby podsumował, jakie konkretnie zachowania niszczą dobro pomiędzy ludźmi.

EPIFANIA: Pracuje ksiądz w Kurii Metropolitalnej jako obrońca węzła małżeńskiego. Kto to jest?

KS. MICHAŁ TURKOWSKI: Rola obrońcy Węzła Małżeńskiego jest dość niewdzięczna. Jestem obecny na każdym etapie procesu o stwierdzenie nieważności małżeństwa, po to, aby bronić ważności sakramentu, czyli udowodnić, że zostało ono zawarte ważnie.

Tyle że niekiedy staje to na przeszkodzie ludziom, którzy pragną ułożyć sobie życie w kolejnym związku... Czasem widzę, że oni naprawdę starają się żyć wiarą. Ale ten związek po prostu nie będzie mógł być sakramentem.

W sądzie kościelnym z pewnością można się sporo dowiedzieć o relacjach między ludzkich.

To prawda, ale ja osobiście największe doświadczenie w tym zakresie wynoszę z posługi w konfesjonale. Poza tym jestem chyba dość kontaktowy, zależy mi na ludziach, więc mam szerokie grono świeckich znajomych.

Co to właściwie jest grzech przeciwko wspólnotocie?

Jest to postawa, która niszczy relacje, jedność, zamyka nas na innych, a więc ostatecznie uderza w drugiego człowieka. Wynika ona z egoizmu. Może nie zawsze mamy tu do czynienia z grzechem sensu stricto, ale na pewno jest to czyn przeciwko Panu Bogu i temu, czego On od nas chce.

Zacznijmy od wspólnoty małżeńskiej. Zwykle mówi się, że największym współczesnym źródłem problemów jest brak czasu dla siebie. Ksiądz przedstawił nam interesującą i nieco odmienną optykę.

Moim zdaniem grzechy przeciwko wspólnotocie małżeńskiej polegają przede wszystkim na braku znajomości siebie nawzajem. O małżeństwie mówi się, że ma być jednością, a ja widzę, że ludzie pragną dziś kurczowo zachować w nim swoją indywidualność. Brak im dróg porozumienia. Każdy ciągnie w swoją stronę, każdy chciałby, aby małżonek stał się mu podległy, aby „był taki jak ja”. Jest to widoczne na każdym odcinku relacji: we wspólnym spędzaniu czasu, w wycho-

Brak szczerości i duch rywalizacji to dwie rzeczywistości, które niszczą wspólnoty, w których żyjemy – powiedział ks. Michał na ambonie w Bliznem. Nagrania z wszystkich trzech dni nauk można odsłuchać na naszej stronie „Parafia Objawienia Pańskiego” na Facebooku oraz na kanale na Youtube o tej samej nazwie.

wywaniu dzieci, w relacji do rodziny, no bo ci rodzice są ważniejsi, a ci mniej ważni.

Z czego wynika ta walka o swoje?

Z egoizmu i z tego, że cały czas mamy wpajane, że jak ja nie zawalczę o siebie, to zginę. I to się przekłada na wszystkie relacje, bo już w szkole dzieci są uczone, że muszą być przebojowe - w sensie rozpychania się łokciami. Tego uczy nas też społeczeństwo. I potem w małżeństwo wchodzi ludzie, którzy zostali wychowani właśnie w ten sposób. Swoją rolę ma też polityka. Przez cały czas widzimy, że ludzie, którzy nami rządzą, nie potrafią wspólnie czegoś wypracować. Każdy próbuje raczej udowodnić, że oto posiada teraz władzę. Władzę nad kimś.

Ludzie są na szczęście oporni i nie dadzą się zmanipulować.

A środowisko pracy? To też jest wspólnota. Jakie zachowania naruszają jej jedność?

W pracy dość często widoczna jest następująca sytuacja: znajdujemy ludzi, którzy mają taki sam problem i zaczynamy się wzajemnie „umacniać”... Na przykład nie lubimy jednego kolegi albo szefa i jak ich nie ma, to sobie o nich opowiadamy, wytykamy błędy, plotkujemy, obgadujemy, oczywiście poza plecami. I jeszcze tłumaczymy sobie, że nie robimy nic złego – my przecież rozmawiamy o problemie! I nagle w ramach wspólnoty rodzi się mała wspólnotka, która nakręca się w zło i izoluje od reszty. Nie jest dobrze, kiedy w obrębie danej społeczności powstają kółka wzajemnej adoracji.

Podczas rekolekcji wspomniał ksiądz, że tego typu sytuacje nie są rzadkością również w kościele.

W jednej z parafii mieliśmy dwie wspólnoty o po-

dobnym charyzmacie: Serca Jezusowego i Chrystusa Króla. Jak oni się zwalczali! Jak oni źle o sobie mówili! Plakaty sobie zrywali... Bo któraś z tych wspólnot musiała być lepsza, choć właściwie nie wiadomo, pod jakim względem. Bywa niestety, że chcemy krzyczeć wiarę, a naszą bronią jest wzajemna nienawiść. Jeszcze gorsza sytuacja ma miejsce wtedy, gdy któraś z tych wspólnot jest faworyzowana przez księdza. To tylko umacnia ją w poczuciu „lepszości”.

Co zrobić, aby odbudować wspólnotę ludzi, którzy utracili jedność?

Wszystko zależy od tego, czy my widzimy, że coś nas dzieli i od tego, na ile się na siebie otworzymy. Bo wspólnota opiera się na zrozumieniu tego, że każdy z nas jest... inny!

Ale jak otworzyć się na siebie, jak ja jestem ideałem? Otworzę się na ciebie najwyżej po to, aby cię pouczyć, wytknąć ci błędy, pokazać ci, że idziesz nie tą drogą. Najlepiej, jakbyś się stał taki jak ja i wtedy świat byłby cudowny, bezproblemowy. Ale tak się nie da, bo we mnie jest już najwyższy wymiar egoizmu. Ale ludzie są na szczęście oporni i nie dadzą się zmanipulować.

Z pewnością tematem, który podczas pandemii wywołał głębokie podziały we wspólnotach parafialnych była kwestia przyjmowania Komunii Świętej na rękę.

Niestety okazało się, że można stać w kolejce po coś najcenniejszego, po Ciało Chrystusa, i w tym samym czasie patrzeć na siebie z nienawiścią. A przecież chodzi nie o samą formę, ale o to, aby spotkać się z Panem Jezusem.

Przyjmowanie Komunii Świętej na kolanach jest bardzo atrakcyjne wizualnie. Człowiek wygląda wtedy bardzo pobożnie. A przecież liczy się to, co w sercu.

dokończenie na str. 4

> Ogłoszenia Duszpasterskie

- 17.01 – poniedziałek, wspomnienie św. Antoniego
- 18.01 – wtorek, rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan
- 19.01 – środa, wspomnienie św. Józefa S. Pelczara
- 21.01 – piątek, wspomnienie św. Agnieszki, o g. 18.00 zapraszamy parafian z Bliznego Jasińskiego, tych, którzy nie przyjęli kołedy, na wspólną modlitwę i błogosławieństwo, po Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu
- 23.01 – niedziela, po Mszy św. o g. 10.30 zapraszamy na Jasełka i kołedy w wykonaniu kołędników z Bożęcina
- 23.01 – niedziela, 9 rocznica śmierci Ks. Kard. Józefa Glempa
- Dziękujemy wszystkim, którzy przyjęli Wizytę Duszpasterską
- 28.01 – piątek, zapraszamy parafian, którzy nie przyjęli kołedy z Bliznego Łaszczyńskiego, na wspólną modlitwę i błogosławieństwo
- Wizyta Duszpasterska w następnym tygodniu:
 - Pn. 24.01 – Hubala D., Kircholmska, Krajeńska, Arkadyjska, Bolimowska
 - Wt. 25.01 – Podkowińska, Rąblowska, Bułhaka, Oblęgorska, Rozalińska
 - Śr. 26.01 – Dorohuska, Komorowska, Brandta, Kocjana, Zaboreczna, Wielbarska, Fabiańska
 - Cz. 27.01 – Orszewska, Otrębuska, Kozłowiecka, Skłoby, Radziejowicka
 - Pt. 28.01 – Spychowska, Strawczyńska, Hucisko, Borzęcińska, Ołtarzewska
 - Sb. 29.01 – Iskry, Ciepłarniana

> Zapraszamy na pielgrzymkę! Zapisy do końca stycznia

MARZY CI SIĘ PIELGRZYMKĄ DO GRUZJI? WYBIERZ SIĘ TAM ZNAM!

Ksiądz Paweł Paliga
wikariusz parafii ŚWIĘTYCH TERESY
OD DZIECIĄTKA JEZUS I MECZENNIKÓW
RZYMSKICH w Warszawie
wraz z Biurem Pielgrzymkowo-
Turystycznym AD ASTRA

zapraszają do udziału w 9-cio
dniowej pielgrzymce do źródeł
chrześcijaństwa w Gruzji

Termin:
28 kwietnia - 6 maja 2022

Informacje i zapisy:
Ks. Paweł Paliga p.paliga@vp.pl
w zakrystii i kancelarii parafii
lub
w biurze podróży Ad Astra

Cena zależy od wielkości grupy:
Od 1800 PLN + 620 USD
- dla grupy liczącej min. 40 osób
do 1990 PLN + 730 USD
- dla grupy liczącej 20 - 24 osób

dokończenie ze str. 3

Tylko gdzie jest ta pobożność, kiedy klęka się do przyjęcia komunii, a następnie patrzy z nienawiścią na tych, którzy nie klękają? Jak można mówić o miłości, a potem iść do źródła miłości z nienawiścią w sercu? I być przy tym przekonanym, że jest się tą jedyną świętą osobą, która nie błądzi? To jest najwyższy wymiar nienawiści, która zresztą najbardziej krzywdzi tych, którzy ją odczuwają.

Z drugiej strony uważam, że tym ludziom nie dano przekonującego uzasadnienia teologicznego w sprawie Komunii na rękę i oni się w tym po prostu pogubili. Należałoby im teraz wytłumaczyć, na czym tak naprawdę polega przyjmowanie Komunii. A polega na moim przygotowaniu do spotkania z Chrystusem, a nie na tym, czy będę klęczał czy stał.

Jak to się stało, że wygłosił ksiądz nauki tak idealnie dostosowane do problemów wspólnoty parafialnej w Bliznem?

Jestem zaskoczony Pani stwierdzeniem.

Może przed przyjazdem wykonał ksiądz rekonesans w postaci telefonu do księży? A może poprosił o pomoc Ducha Świętego? Jak przygotowuje się ksiądz do głoszenia rekolekcji?

Do księży nie dzwoniłem, natomiast rzeczywiście przed każdymi rekolekcjami modłę się o światło Ducha Świętego. Myślę, że ważnym czynnikiem jest też fakt, że prowadzę formację w kilku żeńskich zgromadzeniach zakonnych i zawsze proszę siostry o modlitwę. Jestem otoczony całym ich sztabem.

rozmawiała Paulina Konieczna

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się
przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,
październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00
a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne
tel./fax (022) 7220250

Nowe konto parafii

Nastąpiła zmiana konta parafialnego.

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie
numery EPIFANII razem z epifankiem)